

ข้อดี (จุดแข็ง) – ข้อเสีย (จุดอ่อน) ของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ข้อดี (จุดแข็ง)

๑. มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานทุกด้าน (๔ ด้าน) ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาล ไม่ต้องอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของกระทรวง
๒. มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดเป้าหมาย ทิศทาง พร้อมทั้งวิธีการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างทันท่วงที (จบที่สภามหาวิทยาลัย)
๓. มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาระบบบริหารด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับลักษณะงานและธรรมชาติของมหาวิทยาลัยได้เอง ดังต่อไปนี้
 - ๓.๑ ด้านการจัดโครงสร้างองค์กร สามารถกำหนดรูปแบบขององค์กรและหน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัย และมีอำนาจจัดตั้งและกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรเหล่านั้น
 - ๓.๒ ด้านการบริหารงานบุคคล สามารถกำหนดตำแหน่ง วิธีการสรรหา การบรรจุแต่งตั้ง รวมทั้งการกำหนดอัตราเงินเดือนและค่าตอบแทนได้เองตามความเหมาะสม
 - ๓.๓ ด้านการบริหารวิชาการ สามารถเปิดหลักสูตร กำหนดเนื้อหาของหลักสูตร วิธีการสอน ฯลฯ คุณสมบัติของผู้สอนที่สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาการของหน่วยงานกลาง เช่น ระบบมาตรฐานหลักสูตร ระบบประกันคุณภาพ และมาตรฐานวิชาชีพ เป็นต้น
 - ๓.๔ ด้านการบริหารการเงิน สามารถกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ ที่มีความคล่องตัว ยืดหยุ่นได้เอง ทั้งนี้เพราะรัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป
๔. สภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่เป็นองค์กรสูงสุด ทำให้ขั้นตอนต่างๆ ลื่นสุดในมหาวิทยาลัย
๕. หมดปัญหาการบริหารงานแบบ มหาวิทยาลัย ๒ ระบบ
๖. เกิดการแข่งขันในการพัฒนาต่างๆ ด้าน
๗. เกิดประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร

ข้อเสีย (จุดอ่อน) กรณีปรับเปลี่ยนจากระบบราชการ

๑. บุคลากรจะเกิดความรู้สึกไม่มั่นคงในงานอาชีพ รู้สึกกดดันต่อภาระงานที่ต้องปฏิบัติและการประเมินที่ตามมา
๒. มีทัศนคติในเชิงลบจากการยึดติดรูปแบบเดิมๆ ของบุคลากรที่อยู่มานาน ทั้งข้าราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัย
๓. กฎเกณฑ์ที่แตกต่างกันระหว่างมหาวิทยาลัยทำให้เกิดการแย่งชิงทรัพยากรบุคคล เกิดปัญหาสมมงโหล (มหาวิทยาลัยใหญ่ได้เปรียบมหาวิทยาลัยเล็ก)
๔. จำเป็นต้องมีการปรับขึ้นค่าเล่าเรียนตามต้นทุนที่เป็นจริง (ปัจจุบันต่ำกว่าความเป็นจริง)
๕. มหาวิทยาลัยจะมุ่งเอาตัวรอดมากกว่าการรับใช้สังคม (ปฏิบัติแต่ภารกิจที่ก่อรายได้)

๖. หากสภามหาวิทยาลัยไม่เข้มแข็งจะไม่ประสบความสำเร็จเพราะสาเหตุต่อไปนี้

๖.๑ การจ่ายค่าตอบแทนผู้บริหารสูงเกินความพอดี

๖.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาไม่จริงจัง ไม่สม่ำเสมอ

๖.๓ การประเมีน ขาดความเป็นธรรม หรือมีหลายมาตรฐาน

๖.๔ การกำกับและการตรวจสอบขาดประสิทธิภาพ

ตามที่สภามหาวิทยาลัย ได้มีมติเห็นชอบให้จัดโครงการทบทวนงานด้านนโยบาย (Retreat) ของสภา ประจำปี ๒๕๕๘ ประเด็นเรื่อง มหาวิทยาลัยแม่โจ้เตรียมตัวอย่างไร ก็กับการจะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ขึ้นเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๘ และสรุปผลเสนอสภา ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ นั้น ในการนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พาวิน มะโนชัย รักษาราชการแทนรองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์ จึงได้นำเสนอผลสรุปการจัดโครงการทบทวนงานด้านนโยบาย (Retreat) ของสภา ประจำปี ๒๕๕๘ ประเด็นเรื่อง มหาวิทยาลัยแม่โจ้เตรียมตัวอย่างไร ก็กับการจะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ต่อสภา พอสรุปได้ดังนี้

คำจำกัดความของสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐบาล

“สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่มีการบริหารจัดการอิสระแยกจากระบบราชการ (Autonomous University) แต่ยังคงได้รับเงินอุดหนุนทั่วไป (Block Grant) ที่รัฐจัดสรรให้เป็นรายปีโดยตรงเพื่อใช้จ่ายตามความจำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา”

๑. การเตรียมความพร้อมในภาพรวม

• ต้องพัฒนารูปแบบสภามหาวิทยาลัยให้เหมาะสมกับการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ และบริบทของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เช่น

- องค์กรประกอบสภา / คุณสมบัติกรรมการ / ระบบการถ่วงดุล
- ปฏิรูปสภา เช่น รูปแบบการประชุม ธรรมนูญ

• ต้องสื่อสารสร้างความเข้าใจกับประชาคมในมหาวิทยาลัยและผู้เกี่ยวข้อง ให้เห็นพ้องร่วมกันในการที่เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือมหาวิทยาลัยในกำกับ

• ต้องพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐานสากล และตอบสนองทั้งด้านคุณภาพการศึกษาและการรับผิดชอบต่อสังคม (CSR)

• ต้องทบทวนและออกแบบคณะกรรมการที่จะสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายของสภาฯ อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สิน คณะกรรมการบริหารงานบุคคล คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย คณะกรรมการติดตามตรวจสอบ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง คณะกรรมการสภาวิชาการ เป็นต้น

๒. โครงสร้างองค์กร

- องค์กรของมหาวิทยาลัยในกำกับต้องง่าย และเป็น flat organization
- การจัดหน่วยงานรองรับภารกิจของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจน
- มุ่งใช้ทรัพยากรและความชำนาญร่วมกัน (sharing)
- ถ่ายโอนงานให้ภาคเอกชนดำเนินการ (privatization) เช่น จ้างเหมาบริการ / การร่วมทุน

๓. การบริหารจัดการ การเงินและสินทรัพย์

๓.๑ การแสวงหารายได้

- วิเคราะห์แนวทางการหารายได้
- สร้างความตระหนัก และกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนหารายได้
 - กำหนดให้อาจารย์ให้บริการวิชาการ
 - การหักค่าธรรมเนียมส่วนกลาง
 - ผลักดันงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์
 - สร้าง research fund hunting

- การเชื่อมโยงหน่วยงานภายนอกทั้งรัฐและเอกชน
- ควบคุมต้นทุนและลดค่าใช้จ่าย
- สร้างหน่วยงานต้นแบบในการหารายได้

๓.๒ สิ่งที่ควรมี

- ระบบบริหารความเสี่ยง
 - Strategic / operation / finance / compliance
- แผนดำเนินการธุรกิจต่อเนื่อง (Business Continuity Management Plan)
- ระบบตรวจสอบภายใน
- ระบบสารสนเทศ (บูรณาการ / ทันสมัย)

๔. การบริหารงานบุคลากรและสวัสดิการ

๔.๑ การสร้างความชัดเจนและความเข้าใจ

- สาเหตุที่ควรเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ มีข้อดี ข้อเสียอย่างไร
- พระราชบัญญัติ และข้อบังคับ
- สร้างความเข้าใจ และแรงจูงใจ

๔.๒ ระบบสร้างคนให้ทำงานเต็มที่

- การประเมินผลการปฏิบัติงาน (เข้มขัน / เป็นธรรม / ประเมินจากผลงาน / ไม่มีอคติ)
- ค่าตอบแทน
- เงินประจำตำแหน่ง
- ระบบจูงใจ (Incentive)

๔.๓ กำหนดกฎ ระเบียบ ให้ชัดเจนและครอบคลุม

- กำหนดตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย (สายวิชาการ และสายสนับสนุน)
- การจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย (ทดลองงาน ๖ เดือน / สัญญาจ้าง ๕ ปี / พนง.ประจำ)
- การบรรจุพนักงานฯ ผู้มีประสบการณ์ (เงินเดือนสูงกว่าปกติ)
- เงินประจำตำแหน่ง (สายวิชาการ และสายสนับสนุน)
- สิทธิต่างๆ เช่น การลา
- สวัสดิการ (บุคลากร / นักศึกษา)
- การชดเชย

๔.๔ แนวทางการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร

- สนับสนุนให้อาจารย์ทำวิจัย และขอตำแหน่งทางวิชาการมากขึ้น (จูงใจ / บังคับ)
- ต้องทำให้บุคลากรเป็นคนดี ชยัน รักองค์กร
- ต้องเปลี่ยนแปลงความคิดจากระบบราชการ
- สมรรถนะของแต่ละตำแหน่งต้องชัดเจน
- วิเคราะห์อัตราค่าจ้างที่เหมาะสมต่อภาระงานต้องชัดเจน
- กำหนดความก้าวหน้า Career path เพดานเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งให้ชัดเจน

๕. การบริหารวิชาการและวิจัย

๕.๑ ข้อดีของการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ ด้านวิชาการ

- มีความคล่องตัว โดยสภามหาวิทยาลัย
- มีสภามหาวิทยาลัย เพื่อสร้างความแข็งแกร่งและคุณภาพวิชาการ
- การขอตำแหน่งทางวิชาการสิ้นสุดที่สภามหาวิทยาลัย (ตำแหน่งระดับ ผศ. และ รศ.)

- กำหนดอัตราตำแหน่งได้เอง
- กำหนดระบบประเมินผลการปฏิบัติงานได้เอง
- การจัดสรรงบประมาณ เงินเหลือจ่ายไม่ต้องคืน
- การเบิกจ่ายงบประมาณ
- มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน

๕.๒ การเตรียมการเพื่อบริหารวิชาการและวิจัยที่ดี

- อาจารย์ดี
 - ระบบสรรหา / ระบบพัฒนา / ระบบการประเมิน
 - ความร่วมมือกับต่างประเทศ
 - ระบบผลักดันอาจารย์สู่ตำแหน่งทางวิชาการ
- หลักสูตรดี
 - ต้องมีผลอย่างยั่งยืน
 - การประกันคุณภาพที่สมบูรณ์
 - หลักสูตรทันสมัย ตรงความต้องการ
 - ระบบพัฒนาวิชาศึกษาทั่วไป
 - สร้างความเป็นนานาชาติ
 - ระบบสารสนเทศ
- ระบบพัฒนาการศึกษาดี
 - กิจกรรมนักศึกษา / การพัฒนาทักษะ
 - กระบวนวิชาเรียนรู้ผ่านกิจกรรม

รายละเอียดตามสรุปผลโครงการทบทวนงานด้านนโยบายของสภาฯ ที่เสนอต่อที่ประชุมด้วยแล้ว จึงขอที่ประชุมทราบและพิจารณา

ที่ประชุมรับทราบ และได้พิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นทิศทางให้มหาวิทยาลัยนำไปพิจารณา ดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมในการจะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ พอสรุปได้ดังนี้

๑. การจะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หรือจะยังคงเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ควรจะต้องวางแผน กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานและกำหนดกรอบเวลาเตรียมการเป็นนโยบายให้ชัดเจน หน้าที่ที่สำคัญของมหาวิทยาลัยคือ การผลิตบัณฑิตให้มารับใช้สังคมและประเทศชาติ ขอให้มหาวิทยาลัยพิจารณาในเรื่อง การผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ ควรมีการกำหนดจำนวนนักศึกษา สาขาวิชาใดจะต้องการเน้นให้ชัด และควรจะต้อง สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ส่วนเรื่องการวิจัย ควรจะต้องกำหนดเป้าหมายและวิธีการการสนับสนุน งานวิจัยให้ชัดเจน

๒. มหาวิทยาลัยจะต้องตอบให้ได้ว่า จะออกไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเพื่ออะไร ถ้าปรับเปลี่ยนไปแล้ว แต่ยังไม่มีการปรับโครงสร้างและยังมีการดำเนินการเหมือนเดิม ก็ควรจะต้องพิจารณาในเรื่อง การวางยุทธศาสตร์การวิจัย การบริการวิชาการ และปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้ดี

๓. การปรับเปลี่ยนจากข้าราชการ ไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจะต้องหางบประมาณ จำนวนมากให้เพียงพอกับระบบพนักงาน

๔. เรื่องการหารายได้ ควรจะต้องมาระดมความคิดเห็นร่วมกันอีกครั้ง ว่าทำอะไรแม้ใจจะหา เงินรายได้เพื่อนำมาสะสมให้มากขึ้น ในเรื่องความคล่องตัวเมื่อมีความคล่องมาก ควรจะต้องระมัดระวังให้มากขึ้น

ด้วย และจะต้องมีการบริหารความเสี่ยงเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา

๕. การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เพื่อให้การบริหารจัดการมีความคล่องตัวและเป็นไปตามเป้าหมาย ความคล่องตัวนั้นต้องมาด้วยความพร้อมในการรับผิดชอบในทุกระดับตั้งแต่สภา ผู้บริหาร คณาจารย์ การออกระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ จะต้องมั่นใจว่าสามารถรับผิดชอบได้ไม่ยึดติดระเบียบราชการ ขณะเดียวกัน ในระดับของบุคลากรต้องเข้าใจให้ตรงกันว่าผลตอบแทนกับผลงานต้องสอดคล้องกัน ถ้างานดีจะได้ผลตอบแทนดี ถ้ามงานดีออกนอกระบบแล้วดีขึ้นใหม่เมื่อเทียบกับอาเซียน จากการจัดอันดับต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยในเมืองไทย ไม่ว่าจะ เป็นมหาวิทยาลัยนอกระบบหรือในระบบลดลงทุกปี เพราะฉะนั้น ยังไม่แน่ใจว่าการออกนอกระบบจะทำให้ผลงาน ของมหาวิทยาลัยดีขึ้นจริงหรือไม่ แต่ในแง่ของการบริหารอาจมีความคล่องตัวมากขึ้นในบางเรื่อง จึงขอให้ร่วมกัน พิจารณาว่าถ้าจะออกนอกระบบ ควรจะต้องร่วมกันคิดให้รอบคอบและมั่นใจได้ว่าเมื่อออกนอกระบบไปแล้ว จะสามารถสร้างกฎเกณฑ์ทางการศึกษาตามนั้นได้จริง ภายใต้ความรับผิดชอบของทุกฝ่าย และยอมที่จะรับผิดชอบ ในทุกเรื่องได้

๖. ข้าราชการรุ่นสุดท้ายที่บรรจุในปี ๒๕๔๑ อีก ๑๐ ปีข้างหน้า จะเกษียณทั้งหมด ดังนั้น ยังมีเวลา ที่จะสร้างระบบที่ดีให้กับมหาวิทยาลัยไว้ให้พนักงานในช่วงเวลาที่เหลืออยู่ จึงขอสนับสนุนการเตรียมพร้อมที่จะเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

๗. การคิดว่าจะออกหรือไม่ออก มีความเห็นว่าควรหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้รอบด้านมากกว่านี้ ไม่ว่าจะ เป็นนโยบายประเทศที่ส่งผลกระทบ ข้อมูลที่ทำให้มองเห็นภาพอนาคตอย่างชัดเจน นำมาเผยแพร่เพื่อเป็นการ ให้ความรู้ และใช้ประกอบในการพิจารณาว่ามหาวิทยาลัยมีความพร้อมแต่ละด้านอย่างไร และพร้อมที่จะรับ กับ การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนหรือไม่ อย่างไร มีการจัดการองค์ความรู้หรือไม่

๘. มุมมองของคนภายนอก มีความเห็นว่าแม้จะยังไม่ควรเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในขณะนี้ และระยะเวลาจากนี้ไปภายใน ๕ ปี หรือ ๑๐ ปี มหาวิทยาลัยควรจะต้องพิจารณาทำในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน ระบบของการจัดการภายใน ซึ่งเรื่องดังกล่าวไม่ว่ามหาวิทยาลัยจะออกนอกระบบและไม่ออกเป็นเรื่องที่จำเป็นต้องทำ หากวันนี้กระแสนโยบายต้องเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับฯ ควรจะมีแนวทางให้มหาวิทยาลัยได้มีการปรับปรุงจุดอ่อน ให้กลายเป็นจุดแข็งในศักยภาพที่มีอยู่ได้อย่างไร หากเห็นว่าปัจจุบันที่เป็นอยู่ลำพังก็ควรมาร่วมพิจารณาปรับปรุง

๙. ควรปรับแนวคิดว่าการมหาวิทยาลัยในกำกับฯ จะได้อะไร แต่ควรมีแนวคิดว่าคุณภาพ บัณฑิตจะดีขึ้นหรือไม่ อย่างไร เรื่องที่ควรต้องทำคือการทำความเข้าใจกับประชาคมให้มากขึ้น แล้วค่อยมาร่วมกัน พิจารณาตัดสินใจอีกครั้ง

๑๐. การจัด Retreat ในครั้งนี้ ได้รับข้อมูลที่เป็นภาพรวมของหลายๆ มหาวิทยาลัย เพื่อนำไปใช้เป็น ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ณ วันนี้การจะออกหรือไม่ออกในหลักการ ฝ่ายบริหารจะทำหน้าที่รับเป็นภารกิจในการ รวบรวมข้อมูลทั้งหมด และจัดทำเป็นบทสรุปผู้บริหารเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนและนำมาเสนอสภา อีกครั้ง อาจจะ ใช้เวลาประมาณ ๑ ปี เพื่อร่วมกันพิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่าจะไปในทิศทางไหน ในเรื่องข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ฝ่ายบริหารขอรับไปพิจารณาดำเนินการ

๑๑. เรื่องการออกนอกระบบ ไม่ใช่เรื่องของใครคนใดคนหนึ่ง ไม่ใช่เรื่องของสภา หรือของอธิการบดี แต่เป็นเรื่องของคนทุกคนในแม่โจ้ อดีตที่ผ่านมาได้มีการทำประชาพิจารณ์พบว่าบุคลากรยังมีความเข้าใจในระดับ ที่ต่างกัน ในแม่โจ้ยืนยันว่าคุณค่าเป็นเรื่องสำคัญที่สุด จะเป็นระบบไหนอยู่ที่คนว่าทำอะไรแล้วสำเร็จหรือไม่สำเร็จ แต่ขอให้เป็นคนดี คิดเป็นและทำเป็น

๑๒. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีทั้งจุดดีและจุดอ่อน จุดอ่อนโดยเฉพาะ เรื่องการรักษาบุคลากรวัยเกษียณอายุราชการเป็นเรื่องที่น่าเสียดาย ถึงแม้ว่าทางรัฐบาลจะออกพระราชบัญญัติมา เสริมแต่ก็ยังไม่สมบูรณ์

๑๓. รัฐบาลยังไม่มี ความชัดเจนในบางเรื่อง การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกคน การจัด Retreat ครั้งนี้ สภาฯ ได้รับข้อมูลพอสมควรแต่ยังไม่ชัดเจนทั้งหมด จึงอยู่ที่การนำไปคิดต่อ ในการที่จะบริหารต่อไปไม่ว่าจะอยู่ในระบบหรือในกำกับของรัฐ การประสานจะต้องเป็นฝ่ายบริหารโดยสภาข้าราชการฯ ประธานสภาคณาจารย์ จะต้องทำหน้าที่สร้างความเข้าใจให้บุคลากรได้เข้าใจให้มาก เพราะฉะนั้นทุกฝ่ายต้องดำเนินการให้เร็วที่สุด และต้องมีกรอบเวลาดำเนินการว่าควรเสร็จเมื่อใดเพื่อให้ได้คำตอบแล้วมารวมกันพิจารณาว่าจะทำอย่างไร

๑๔. ถ้าไม่ออกจะติดปัญหาเรื่องพนักงานซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นที่แม่โจ้แห่งเดียว แต่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่ง เป็นปัญหาที่รัฐบาล กพอ. และ สกอ. จะต้องไปพิจารณาว่าจะทำอย่างไร กพอ. จะดูแลเฉพาะข้าราชการ อะไรที่เป็นเรื่องพนักงานกฎหมายไม่ได้เอื้อให้เข้าไปดูแล เพราะฉะนั้น เรื่องนี้เป็นระบบการบริหารของมหาวิทยาลัย แม่โจ้อาจจะหารือในกลุ่มผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชมนคล และ สกอ. ว่าจะมีแนวทางในการบริหารจัดการอย่างไร ถ้ามีแนวทางที่ชัดเจนจะได้นำมาสนับสนุนความคิดว่าควรออกหรือไม่ออก

หลังจากได้ให้ข้อเสนอแนะพอสมควรแล้ว ที่ประชุมเห็นว่าเพื่อให้การเตรียมความพร้อมในการจะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงควรจะต้องสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากรทุกระดับให้ตรงกันและเป็นไปในทิศทางเดียวกันก่อน จึงมีมติให้มหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการมอบหมายให้ผู้เกี่ยวข้องทำหน้าที่สร้างความเข้าใจในเรื่องการเตรียมความพร้อมในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐให้กับบุคลากรทุกคน ดังนี้

๑. สายบริหาร มอบให้รักษาราชการแทนรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการดำเนินการ
๒. สายคณาจารย์ มอบให้ประธานสภาคณาจารย์ ดำเนินการ
๓. สายสนับสนุน มอบให้ประธานสภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง ดำเนินการ

ทั้งนี้ มีกำหนดระยะเวลาดำเนินการไม่เกิน ๓ เดือน แล้วให้รายงานผลต่อสภาฯ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

๑.๑ เรื่องที่ประธานแจ้งเพื่อทราบ

- ไม่มี -

๑.๒ เรื่องที่เลขานุการแจ้งเพื่อทราบ

๑.๒.๑ รับทราบการอนุมัติให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗

ตามที่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ได้มีมติเห็นชอบรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๖ และปีการศึกษา ๒๕๕๗ รวมจำนวน ๓๘๑ คน และให้นำรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาดังกล่าว เสนอนายกสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

๑๓. รัฐบาลยังไม่มี ความชัดเจนในบางเรื่อง การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกคน การจัด Retreat ครั้งนี้ สภาฯ ได้รับข้อมูลพอสมควรแต่ยังไม่ชัดเจนทั้งหมด จึงอยู่ที่การนำไปคิดต่อ ในการที่จะบริหารต่อไปไม่ว่าจะอยู่ในระบบหรือในกำกับของรัฐ การประสานจะต้องเป็นฝ่ายบริหารโดยสภาข้าราชการ ประธานสภาคณาจารย์ จะต้องทำหน้าที่สร้างความเข้าใจให้บุคลากรได้เข้าใจให้มาก เพราะฉะนั้นทุกฝ่ายต้องดำเนินการให้เร็วที่สุด และต้องมีกรอบเวลาดำเนินการว่าควรเสร็จเมื่อใดเพื่อให้ได้คำตอบแล้วมาร่วมกันพิจารณาว่าจะทำอย่างไร

๑๔. ถ้าไม่ออกจะติดปัญหาเรื่องพนักงานซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นที่แม่โจ้แห่งเดียว แต่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่ง เป็นปัญหาที่รัฐบาล กพอ. และ สกอ. จะต้องไปพิจารณาว่าจะทำอย่างไร กพอ. จะดูแลเฉพาะข้าราชการ อะไรที่เป็นเรื่องพนักงานกฎหมายไม่ได้เอื้อให้เข้าไปดูแล เพราะฉะนั้น เรื่องนี้เป็นระบบการบริหารของมหาวิทยาลัย แม่โจ้อาจจะหารือในกลุ่มผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชมงคล และ สกอ. ว่าจะมีแนวทางในการบริหารจะจัดการอย่างไร ถ้ามีแนวทางที่ชัดเจนจะได้นำมาสนับสนุนความคิดว่าควรออกหรือไม่ออก

หลังจากได้ให้ข้อเสนอแนะพอสมควรแล้ว ที่ประชุมเห็นว่าเพื่อให้การเตรียมความพร้อมในการจะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงควรจะต้องสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากรทุกระดับให้ตรงกันและเป็นไปในทิศทางเดียวกันก่อน จึงมีมติให้มหาวิทยาลัยพิจารณาดำเนินการมอบหมายให้ผู้เกี่ยวข้องทำหน้าที่สร้างความเข้าใจในเรื่องการเตรียมความพร้อมในการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐให้กับบุคลากรทุกคน ดังนี้

๑. สายบริหาร มอบให้รักษาราชการแทนรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการดำเนินการ
๒. สายคณาจารย์ มอบให้ประธานสภาคณาจารย์ ดำเนินการ
๓. สายสนับสนุน มอบให้ประธานสภาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง ดำเนินการ

ทั้งนี้ มีกำหนดระยะเวลาดำเนินการไม่เกิน ๓ เดือน แล้วให้รายงานผลต่อสภาฯ